

# Књига пророка Данила — Деведесет осми

## *Трострука примена Илије и суд последњих дана: разумевање истражне и извршне фазе*

Jeff Pippenger

2024-02-29

Трострука примена Илије указала је да ће у последњим данима постојати Илија на почетку последњих дана и на свршетку последњих дана. „Последњи дани“ су дани суда, који је прогресиван и подељен на две врсте суда. Истражни суд, који је започео на почетку последњих дана, и извршни суд, који се одвија на свршетку последњих дана. Трострука примена Илије првенствено представља историју извршног суда, који почиње ускоро долазећим законом о недељи.

Истражни суд ограничен је на оне који су исповедили да су следбеници Бога, првенствено непосредним исповедањем, али и у мањем броју случајева посредним исповедањем кроз начин живота.

(Јер пред Богом нису праведни они који слушају закон, него ће се оправдати они који закон творе. Јер кад незнабошци, који немају закона, по природи чине оно што је по закону, они, немајући закона, сами су себи закон: Они показују да је дело закона написано у њиховим срцима, пошто и њихова савест сведочи, а међу собом њихове мисли их оптужују или оправдавају.) Римљанима 2:13–15.

Истражни суд има две основне поделе, јер је започео испитивањем живота мртвих (од дана Адама па надаље), који су исповедали веру у истинитог Бога, а 11. септембра 2001. отпочео је процес истражног „суда живих“. Истражни суд има још једну поделу, поред поделе на мртве и живе, јер суд почиње од дома Божјег, а у последњим данима дом Божји јесте лаодикијски адвентизам. Када се суд над домом Божјим оконча при ускоро долазећем закону о недељи, тада бива суђено и осталим Божјим овцама које су тада у Вавилону.

Извршни суд је Божја казна над онима који су одбацили Његову понуду спасења. Извршни суд започиње ускоро долазећим недељним законом. Сједињене Државе ће тада навршити чашу свога гнева, која је уједно и чаша времена њиховог милосног испитивања, и национално отпадништво биће праћено националном пропашћу. Свака нација на планети Земљи следиће пример Сједињених Држава у наметању недељног закона, и свака од тих нација ће тада навршити своје чаше и такође претрпети националну пропаст.

„Када се Америка, земља верске слободе, уједини са папством у присиљавању савести и нагоњењу људи да одају част лажној суботи, народи сваке земље на целој земаљској кугли биће наведени да следе њен пример.“ Testimonies, volume 6, 18.

Извршни суд је такође подељен на два дела. Од недељног закона у Сједињеним Државама па све док се не заврши време милости за људе, када Михаило устане, Божји судови су

помешани с милошћу; али када Михаило устане, Божји гнев, представљен изливањем седам последњих зала, не садржи никакву милост. Током периода кризе недељног закона, извршни судови над људима и народима биће помешани с милошћу, јер ће још увек бити неких у Вавилону којима ће се тада пружати прилика да разумеју разлику између богослужења суботе и недеље.

„О, кад би народ познао време свога похођења! Многи још нису чули истину провере за ово време. Има многих са којима се Дух Божји бори. Време Божјих разорних судова јесте време милости за оне који нису имали прилике да сазнају шта је истина. Господ ће нежно погледати на њих. Његово срце милосрђа је дирнуто; Његова рука је још увек испружена да спасе, док су врата затворена за оне који нису хтели да уђу.“

„Милост Божја показује се у Његовом дугом трпљењу. Он задржава Своје судове, чекајући да се вест опомене објави свима. О, када би наш народ осећао, као што би требало, одговорност која почива на њему да свету упуту последњу вест милости, какво би дивно дело било учињено!“ Testimonies, том 9, 97.

„Време Божјих разорних судова јесте време милости за оне који нису имали прилике да сазнају шта је истина.“ Та два „времена“ почињу заједно када се „врата затворе“ пред лаодикејским адвентистима „који не хтедоше да уђу“.

„Видела сам да је света Субота сада, и да ће бити, зид који раздваја прави Израил Божји од неверника; и да је Субота велико питање које ће ујединити срца Божјих драгих светих који чекају. И ако би неко поверовао, и држао Суботу, и примио благослов који је прати, а затим је се одрекао и преступио свету заповест, сам би себи затворио врата Светога Града, исто онако сигурно као што постоји Бог који влада на небесима горе. Видела сам да Бог има деце која не виде нити држе Суботу. Они нису одбацили светлост о њој. А на почетку времена невоље, били смо испуњени Светим Духом када смо изашли и потпуније објављивали Суботу. То је разгневило цркву и номиналне адвентисте, јер нису могли побити истину о Суботи. И у то време сви Божји изабрани јасно су увидели да ми имамо истину, и изашли су и поднели прогонство с нама.“ A Word to the Little Flock, 18, 19.

Врата се затварају при ускоро долазећем недељном закону, чинећи раздобље које претходи недељном закону „временом“ „похода“ Божјем народу.

Како говорите: Мудри смо, и закон Господњи је с нама? Гле, заиста га је узалуд начинио; перо књижевника узалудно је. Мудраци су посрамљени, сметени су и ухваћени; гле, одбацили су реч Господњу, и каква је мудрост у њима? Зато ћу дати жене њихове другима, и поља њихова онима који ће их наследити; јер сваки, од најмањег до највећег, предан је лакомству, од пророка до свештеника сваки поступа лажно. Јер лако исцељују рану кћери народа мога, говорећи: Мир, мир; а мира нема. Јесу ли се постидели кад су чинили гадост? Не, нимало се нису постидели, нити су знали да се зацрвене; зато ће пасти међу онима који падају; у време њиховог похода биће оборени, говори Господ. Јеремија 8:8–12.

Као са древним Израиљем, тако и са савременим Израиљем: обоје бивају уништени, јер не познаше време свога похода. Време Божјег похода за лаодикејски адвентизам отпочело је 11. септембра 2001. године, а завршава се ускоро долазећим недељним законом.

И када се приближи, угледа град и заплака над њим, говорећи: Кад би и ти знао, бар у овај твој дан, оно што је за твој мир! Али сада је сакривено од очију твојих. Јер ће доћи дани на тебе, када ће непријатељи твоји подићи опкоп око тебе, и опколиће те, и стећи ће те са свих страна, и сравниће те са земљом, и децу твоју у теби; и неће оставити у теби камен на камену, зато што ниси познао време свога похода. Лука 19:41–44.

У време Божјег похода мудри и луди бивају заувек раздвојени.

„Знамо да ће непосвећени адвентисти седмога дана, који имају познање истине, али су се повезали са световњацима, потпуно отпасти од вере, слушајући заводљиве духове. Непријатељ ће им радо понудити примамљивости, да би их навео да воде рат против Божјег народа. Али они који су истинити и постојани имаће снажну и моћну одбрану у Богу.“ Manuscript Releases, volume 7, 186.

Њихово време похода започело је 11. септембра 2001. године, као што је било предзнаковано временом похода на протестантске цркве 11. августа 1840. године, и као што је време похода за древни Израел отпочело када је Свети Дух сишао приликом Христовог крштења.

Извршни суд започиње када Сједињене Државе на скором доласку недељног закона испуне чашу свога времена кушње, што је уједно и тренутак када је лаодикејска адвентистичка црква испунила своју чашу. Суд почиње од дома Божјега, као и чаша времена кушње за оба покварена рога Сједињених Држава. Покварени рог протестантизма, који је раније био представљен лаодикејском адвентистичком црквом, тада престаје, а филаделфијски покрет трећег анђела тада постаје истински рог протестантизма и духовни Јерусалим који је подигнут као застава. У том тренутку Јерусалим се мења из војујуће цркве у победоносну цркву.

Извршни суд започиње у време Божјих разорних судова, што је уједно и време милости за друго Божје стадо које је још увек у Вавилону. Он почиње када се оконча време Божјег похода на лаодикејски адвентизам. Извршни суд напредује ка Седам последњих зала, где судови више нису помешани с милошћу, а потом се Исус враћа.

Када се Исус врати, миленијум (хиљаду година) из двадесетог поглавља Откривења показује да је Сатана окован на опустошеној земљи, сам, само са побуњеним анђелима који су учествовали у нападу против Бога.

И видех анђела где силази с неба, који имаше кључ од бездана и велики ланац у руци својој. И ухвати аждају, стару змију, која је ђаво и Сатана, и свеза је на хиљаду година, и баци је у бездан, и затвори је, и запечати над њом, да више не вара народе, док се не наврши хиљаду година; а после тога ваља да буде одрешена на мало времена. Откривење 20:1–3.

Током тих хиљаду година откупљени ће вршити истражни суд над изгубљенима који још спавају у својим гробовима, чекајући окончање појединачних судова. Откупљени ће разматрати животе и околности изгубљених, укључујући Сатану и његове анђеле, како би утврдили ко заслужује већу казну на крају тих хиљаду година.

И видех престоле, и седоше на њих, и суд им би дат; и видех душе оних који беху посечени за сведочанство Исусово и за реч Божију, и који се не поклонили звери ни лику њезину, нити примише жиг њезин на челима својим или на рукама својим; и оживеше и цароваше с Христом хиљаду година. Откривење 20:4.

Стога миленијум обухвата истражни суд, који, када се оконча, доводи до коначног извршног суда, када ће безбожни мртви бити васкрснути, а Сатана, који тада има потпуну власт над њима, наводи безбожнике да нападну Јерусалим, који на крају хиљаду година силази с неба. Док безбожници започињу свој напад, огањ силази с неба и коначни извршни суд бива извршен.

И кад се наврши хиљаду година, Сотона ће бити пуштен из тамнице своје, И изићи ће да превари народе који су на четири краја земље, Гога и Магога, да их скупи на бој: њихов је број као песак морски. И изиђоше на ширину земље, и опколише логор светих и вољени град; и сиђе огањ од Бога с неба, и прождре их. Откривење 20:7–9.

Иако су троструке примене Илије и весника који припрема пут да Весник завета изненада дође у свој храм тесно повезане, разлика у њиховом делу може се уочити у томе што Илија првенствено поистовећује дело весника, и покрет повезан с поруком весника, који се остварује током извршног суда што отпочиње ускоро долазећим недељним законом. Весник који припрема пут за Весника завета првенствено поистовећује дело које се остварује током истражног суда. Лаодикијски адвентизам не познаје време свога похода, што представља одређено временско раздобље суда.

Нити разумеју вест о „садашњој истини“ која се објављује у време њиховог похода. Од њих се захтевало да познају и суд и вест тих дана. Од њих се такође захтевало да познају весника тог раздобља. У свом лаодикијском слепилу они се противе вести часа, поричу време свога похода поруком о „миру и сигурности“, и несигурни су ко је изабрани весник тог раздобља. Ова истина била је јасно назначена у сведочанству другог Илије, који је био Јован Крститељ.

Јевреји су знали да пророштво указује на весника који има да дође, а Исус је непосредно поучавао да је Јован тај весник који је требало да дође.

Јер су сви пророци и закон пророковали до Јована. И ако хоћете примити, он је Илија који је имао доћи. Ко има уши да чује, нека чује. Матеј 11:13–15.

На самом крају раздобља њиховог походања (времена у Христовој историји које представља тип ускоро долазећег недељног закона), док је Христос висио на крсту, Јевреји су нагађали хоће ли Илија тада доћи да спасе Исуса. Ако нису препознали весника који је требало да припреми пут за Весника завета, који је тада потврђивао завет Својом сопственом крвљу,

нису могли препознати ни свога Месију. Лаодикејски адвентизам у последњим данима мора да познаје свој суд, који је време његовог походања. Он мора да препозна поруку тог временског раздобља, и мора да препозна избраног весника тог времена. Побуна из 1888. године била је представљена 11. септембром 2001. године, када је сишао анђео из осамнаестог поглавља Откривења. Побуњеници из 1888. године одбили су да признају изабране веснике историје која је представљала тип последњих дана.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

Јер овако ми рече Господ, Бог Израилев: Узми из моје руке чашу вина овога гнева и напој њоме све народе к којима те шаљем. И пиће, и затетураће се, и полудеће због мача који ћу послати међу њих. Тада узех чашу из руке Господње и напојих све народе к којима ме Господ посла: Јерусалим и градове Јудине, и цареве њихове, и кнезове њихове, да их учиним пустошју, ужасом, подсмехом и проклетством, као што је данас; Фараона, цара египатског, и слуге његове, и кнезове његове, и сав народ његов; и сав помешани народ, и све цареве земље Уз, и све цареве земље филистејске, и Аскалон, и Газу, и Акарон, и остатак Азота, Едом, и Моав, и синове Амонове, и све цареве Тира, и све цареве Сидона, и цареве острва која су преко мора, Дедан, и Тему, и Вуза, и све који су у најудаљенијим крајевима, и све цареве Арабије, и све цареве помешаног народа који живи у пустињи, и све цареве Зимрија, и све цареве Елама, и све цареве Мидије, и све цареве севера, далеке и блиске, једнога с другим, и сва царства света која су на лицу земље; а цар Сесаха пиће после њих. Зато им реци: Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Пијте, и опијте се, и повраћајте, и падните, и не устајте више, због мача који ћу послати међу вас. А ако одбију да узму чашу из твоје руке да пију, тада им реци: Овако вели Господ над војскама: Заиста ћете пити. Јер, гле, ја почињем да пуштам зло на град који се зове мојим именом, па зар ћете ви сасвим остати некажњени? Нећете остати некажњени; јер ћу призвати мач на све становнике земље, говори Господ над војскама. Зато пророкуј против њих све ове речи и реци им: Господ ће зарикати с висине и пустиће глас свој из светог пребивалишта свога; силно ће зарикати на место пребивања свога; подигнуће поклич као они који газе грожђе, против свих становника земље. Хука ће допрети до крајева земље; јер Господ има спор с народима, судиће се са сваким телом; безбожнике ће предати мачу, говори Господ. Овако вели Господ над војскама: Гле, зло ће изаћи од народа к народу, и велики вихор подигнуће се с крајева земље. И побијени од Господа биће у онај дан од једнога краја земље до другог краја земље; неће бити оплакани, нити покупљени, нити погребени; биће као ђубре по земљи. Јеремија 25:15–33.